

« zurück blättern vor »

SFANGOWAĆ v. pf., ab 1913; ‘Wild den Gnadenstoß durch einen Stoß in den Nackenbereich mit einer Spezialklinge geben’ – ‘dobić zwierzę, uderzając je specjalnym nożem w kręgi szyjne’: [hapax] vor 1915 Sw *Daniel oko otworzył i zerwał ś[ie]*; *trzeba było całego wysiłku obojga myśliwych, aby go utrzymać i nożem S[fangować]*. – nur Sw (myśl.). ◊ **Etym:** nhd. *fangen* v., ‘fassen, ergreifen; Tiere erlegen’, GRI.

« zurück blättern vor »